

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 5. De ministro Sacramenti Ordinis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

perinde ac maiorum esse sacramentalem materiam, idque cum propria forma, prout etiam significauit cum consecretur, proposita Sacerdotij forma, subiunxit, Et sic de aliorum Ordinum formis.

Nec obstat, quod de talibus materiis, & formis, nihil habeatur ex sacra Scriptura: quia, vt loco citato bene ait Gregor à Valen in responsione ad primum argumentum, sufficit de illis constare ex perpetua Ecclesie praxi: cuius cum non inueniatur initium, ad Apostolicam traditionem non scriptam reuocanda est: iuxta regulam D. August. lib. 4. contra Donatistas cap. 24.

Nec etiam obstat, quod actus minorum ordinum licite fiant à non ordinatis, ideoque nihil supernaturale habere videantur, quod nequeat absque sacramento præstari. Non obstat inquam: quia non est essentialis omni sacramento Ordinibus, vt instituantur ad actum qui nequeat villo modo, valide aut licite absque eo exerceri. Nam epistola etiam solet quandoque is legere in Ecclesia, qui Subdiaconus non est. Itaque id ceteri potest quidem altioribus Ordinibus conuenire, propter præstantiam illorum actuum ad quos instituantur: sed de inferioribus dici potest, quod sint instituti ad quosdam actus ecclesiasticos, vt ij fiant sanctus, & religiosus; vt pote supernaturales, si non absolute, & secundum se; saltem vt referuntur ad celebrationem sacrificij Missæ: non autem vt nullo modo sine illis Ordinibus exerceri licite queant. Nam tale exercitium non esse alienum à ratione sacramenti, patet: quia eui confirmatio instituitur ad actum tuendi, & confitendi fortiter fidem: non obstat tamen, quin nondum confirmatus possit diuina gratia adiutum actum exercere.

Quod autem idem Ordines characterem simul imprimant, inde probatur; quod omne sacramentum in quo character non imprimitur sit iterabile. Minores autem Ordines non sunt iterabiles; vt ex eo patet, quod si illis initiatus ad laicalem statum se transferat, rediens ad clericalem non initiatur denuo: *quæ ratio habetur in supplem. 3. par. D. Thoma quest. 35. art. 2. Idem docens Henriquez lib. 10. cap. 14. §. 2. pluribus in margine citatis litera N.* addit nihilominus, si quis illicitè iteraret, non fieri irregularem, quia id non est in iure expressum. Addit etiam tria notatu digna, quæ in cit. q. 35. art. 3. 4. & 5. docentur ex professo.

Primum est: Ordinem, sicut reliqua sacramenta, supponere characterem baptismi ex ca. primo & ultimo, De Presbyter. non baptiz. itemque ex eo, quod baptismus sit ianua omnium sacramentorum, prout definit Concil. Florent. in instruct. Armen.

Secundum est: Non supponere characterem confirmationis, nisi ex congruitate, *pro quo plures alios auctores idem Henriquez citat, in marginet. P.* Vnde fit quod habet à Victor. in summa De sacram. num. 232. sub finem, vt si quis ordinatur antequam sit confirmatus, Ordo teneat. Immo, vt idem putat, is qui ex negligentia confirmationem præteriret, non peccaret mortaliter, licet male faceret.

Tertium est: De necessitate quidem præcepti, Ordinem superiorè præsupponere characterem Ordinis inferioris: nõ tamen de necessitate sacramenti, itaut accipiens Ordinem superiorè præmissio inferiori, verbi gratia Diaconatum nõ dum accepto Subdiaconatu, mortaliter peccet quidem, Ordinatio tamen sit valida, & cum impressione characteris illius Ordinis: ideoque non iteranda, etiamsi ordinatus superius sit ab vsti Ordinis, quem sic accepit, donec in eo suppleatur inferior Ordo ab ipso omissus. Ita habetur ex cap. vnico De clerico per saltum promotio: vt glossa, verbo *minister*, monet ordinationem Episcopi non esse validam, nisi is qui ordinatur iam sit Sacerdos: iuxta illud quod in cap. Ex literis De excess. Prælat. dicitur, Pontificale officium sine altaris Ministerio non valere impleri.

Pro maiore autem intelligentia effectus Ordinis Sacerdotalis restat notandum, eiusdem Ordinis collationem continere duas cæremonias præcipuas, vt constat ex Rituali Pontificali Romano. Vnam qua Episcopus futuro Sacerdoti porrigit calicem cum vino, & patenam superpositam cum pane: ac dicit, Accipe potestatem offerendi sacrificium, &c. Alteram qua post Missam, idem eidem manus imponit & dicit, Quorum remiseris peccata, remittuntur eis, &c. Atque

per priorem cæremoniam conferri potestatem super Christi corpus verum, seu consecrandi panem, & vinum in corpus & sanguinem Christi, simulque in signum eiusdem potestatis imprimi characterem sacerdotalem: vt argumento est, quod ordinati, iam tunc sint vere Sacerdotes: vt pote idonei ad sacrificandum, prout satis indicat Ecclesiastica cæremonia, qua cum Episcopo ordinatore proferunt verba consecrationis. Immo ipsa Christi institutio ostendit: nam potestatem eam conferendo discipulis in vltima cæna (per ea scilicet verba *Lucæ 22.* hoc facite in meam commemorationem,) fecit eos Sacerdotes, prout definit Concil. Trid. sess. 22. cap. 1. & can. 2.

Per posteriorem cæremoniam vero, cum diuinæ gratiæ augmento conferri potestatem supra corpus Christi mysticum, scilicet potestatem absoluedi à peccatis Christi fideles. Quam non conferri, sed tantum declarari collatam cum illa priore qui dicunt, reselluntur ex eo, quod verba, Accipite Spiritum sanctum, &c. significant præsertim collationem potestatis, cum gratia Spiritus sancti, aut certe frustra dicantur: quod Concil. Trid. sess. 23. can. 4. sub anathemate prohibet dicere. Item ex eo, quod aperte sacra literæ eidem manuum impositioni tribuant illius ordinis sacramentalem gratiam: vt cum in prioribus *Timoth. ca. 4.* ait Apostolus: Noli negligere gratiam quæ in te est, quæ data est tibi, per prophetiam cum impositione manuum Presbyterij.] Et in posteriori ca. 1. Admoneo te vt resuscites gratiam Dei quæ est in te, per impositionem manuum mearum. &c.] Ac certe cum Christus hanc potestatem in Ecclesia instituerit post resurrectionem (vt patet ex Concil. Trid. sess. 14. cap. 1. & 5. can. 3.) dicendo Discipulis suis *Ioan. 20.* Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseris peccata remittuntur eis, & quorum retinueris retenta sunt:] sicut negari non potest, quin tunc de facto contulerit gratiam, & potestatem nondum concessam: ita nec debet negari, quin ex eiusdem Christi institutione, de facto etiam detur, prout dictum est, gratia, & potestas Sacerdotalis. Quod quidem non obscure Concil. Triden. in eadem sess. 14. cap. 3. De extrema vnctione significauit, dicens proprios illius sacramenti Ministros esse, aut Episcopos, aut Sacerdotes ab ipsis rite ordinatos per impositionem manuum Presbyterij.

Vnde potest id deduci quod Henriquez expressit in citato lib. 10. cap. 6. §. 3. quod si Parochus, qui ab Episcopo ob morbum deficiente, priorem tantum partem acciperet: subditos in quos habet iurisdictionem tentaret sacramentaliter absolueri, irrita esset absolutio: quia deesset necessaria potestas Ordinis, tenereturque curare vt per alium Episcopum, si idem non possit, suppleatur sibi collatio potestatis absoluedi, quæ datur per impositionem manuum dicendo: Accipe Spiritum sanctum: quorum remiseris peccata, &c.

Aduerte autem, quod idem habet sub finem præced. §. 2. hanc posteriorem potestatem dari quidem cum nouæ gratiæ augmento, ad eam quæ data est cum potestate consecrandi Eucharistiam, prout satis patet ex dictis in præcedenti ita merito, non dari tamen cum nouo characterè, sed cum perfectione, & extensione illius, qui prius impressus fuit, cum daretur ipsa consecrandi potestas. Sicut enim vtraque potestas est vnus Sacerdotis: ita sufficienter nõ sacerdotali characterè significari potest.

CAP V.

De ministro Sacramenti Ordinis.

S V M M A R I V M.

- 23 Ordinarius Minister Sacramenti Ordinis est Episcopus consecratus: non licet tamen cuiuslibet Episcopo quemlibet Ordinare ordinari.
- 24 De licetis dimissoriis, quæ vn vi potest quis ab alio Episcopo quam suo proprio ordinari.
- 25 Non potest Episcopus simpliciter Sacerdoti committere administrationem Ordinum minorum. Papa autem potest: minime vero, non Sacerdoti.
- 26 Quo tempore Ordinis conferendi sint.

27 Quo item loco sint conferendi.

28 Temporum interstitia in collatione Ordinum seruanda.

23.

Ordinatum sacramenti huius ministrum esse Episcopum constat ex Concilio Trident. sess. 23. cap. 7. & 8. Quod intellige de Episcopo quocumque consecrato: etiam si dignitati renunciauerit, aut depositus vel degradatus sit, excommunicatus, vel suspensus, vel interdictus, aut etiam haereticus: non autem de non consecrato, etiam si iurisdictionem habeat: quia potestatem conferendi Ordines, Episcopus habet ratione Episcopalis Ordinis, non ratione iurisdictionis. Non potest tamen quilibet Episcopus licite quoslibet ordinare: sed eos solum quorum est Superior, ex cap. *Eos qui, De temporibus ordinationum, in sexto. Superior autem in hac re, ex sequenti cap. Cum nullus, intelligitur esse Episcopus, de cuius dioecesi oriundus est is qui ad Ordines promoueri desiderat, aut in cuius dioecesi habet beneficium Ecclesiasticum requirens residentiam: aut in eadem (licet alibi natus fuerit) habet domicilium. Immo Episcopi titulares (ne quidem in loco nullius dioecesis) possunt vllis Ordines conferre, ex Concil. Trident. sess. 14. De reform. cap. 2. nisi de expresso proprii Episcopi consensu, aut acceptis eiusdem commissarij literis: cum quibus posse quem licite ab alieno Episcopo ordinari, communis vsus satis ostendit.*

24.

Circa quem aduerte ex eodem Conci. Trident. sess. 23. c. 3. De reform. Episcopum debere quidem per se Ordines conferre suis subditis: aegritudine tamen impeditum, iam probatos & examinatos posse mittere ad alium Episcopum ordinandos. Quamquam vsus obtinuit, etiam post idipsum Concilium, vt Episcopus concedat dimissorias literas sine examine, & committat examinandos ab ordinatore, onerando eius conscientiam. Qui quidem non debet ordinare, nisi in praedictis literis causa exprimat, propter quam ab Episcopo proprio non ordinetur.

Porro quamuis de iure antiquo ex citato cap. *Cum vllus, vel ex recepta consuetudine Vicarius generalis Episcopi; & sede vacante, Capitulum, seu ille ad quem tunc pertinet administratio spiritualium: itemque Abbates & alij exempti, tales literas sine subditis dare potuerint: iure tamen nouo Concil. Trident. sess. 23. c. 10. De reform. ea potestas reservata est Episcopo proprio: alijque eas concedentes, suspenduntur ipso iure ab officio & beneficio per annum: nisi quod in praeced. cap. 9. concedatur Episcopo alieno, vt ordinare possit familiarem suum non ei subditum, si per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium quacunq; fraude cessante, sicut ipsa illi conferat. Et in sess. 7. cap. 10. permittat Capitulo vt licet dimissorias concedat in duobus casibus. Prior est, cum sedes vacat vltra annum: posterior, cum quis Ecclesiastici beneficij vel recepti vel recipiendi occasione coarctatur; illud perditurus, nisi tunc temporis ordinetur.*

Simplicem Sacerdotem posse Summi Pontificis commissione conferre minores Ordines, patet ex eo quod dicitur in cap. *Requisit. De ordinatis ab Episcopo, qui renuntiauit Episcopatu* eos a non Episcopis quandoque conferri: nempe ab Abbatibus quibus ab Episcopo (secundum morem eos praeficiendi) facta sit manus impositio, quosque constet Sacerdotes esse: ex cap. *Quomam vitemus, dist. 69. Et ex cap. Cum contingat, De arate, & qualr.* atque ex alijs multis iuribus, quemadmodum notat a Victoria De sacram. n. 134. Quod quidem illis Concilium Trident. sess. 23. cap. 10. De reform. non denegat quoad regulares ipsius subditos. Addit ibidem a Victoria ex D. Thoma, Episcopum non posse non Episcopo committere potestatem conferendi Ordines etiam minores: sique committat, nihil fieri: neque Papam posse committere non Sacerdoti: quia licet habeat plenissimam potestatem, circa corpus Christi mysticum; circa corpus tamen Christi verum, non habet maiorem potestatem quam alius Sacerdos. Quia ergo potestas conferendi Ordines supponit potestatem supra corpus Christi verum, iuxta illud quod in cap. *Ex literis, De excessibus Praelat.* dicitur: Pontificale officium sine altaris ministerio non valere adimpleri, non potest alteri committi quam Sacerdoti, qui solus habet potestatem supra corpus Christi verum.

De tempore quo Ordines conferendi sunt, certum est quemlibet eorum posse conferri in sex anni temporibus: nempe in sabbathis quatuor temporum, in sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho sancto ex cap. *tertio De temporibus ordinationum.*

Certum est secundo posse quolibet anni tempore conferri Ordines minores, diebus Dominicis aut festis: maiores vero non posse ex eod. cap. *tertio & praecedenti primo.* Primam tonsuram autem conferri posse quocumque tempore notant Angelus in verbo, *Ordo 4. §. 1. & Sylu. eodem 2. q. 6. dicto 2. in fine: rationem reddens, quod consuetudo generalis Ecclesiae ita habeat. Consecrationem vero Episcopi, posse fieri quolibet die Dominico notat in ead. q. 6. Syl. & in verbo, *Consecratio, primo quaest. 3.**

De loco in quo conferendi sunt Ordines ab Episcopo notat Syluester *Ordo 2. quaest. octaua, minores Ordines conferri posse in quacunq; Ecclesia proprii Episcopatus. De maioribus vero debere conferri in Ecclesia Cathedrali, Concil. Trident. sess. 23. cap. 8. De reform. statuit: addens, quod si alibi intra dioecesim iusta de causa conferendi sint, dignior quantum fieri poterit Ecclesia semper adeatur, & praesente Clero loci conferantur. Quamquam post idipsum Concilium vsus remansit, de quo ibidem Syluester: vt conferantur in qua voluerit Episcopus Ecclesiae sui Episcopatus: publice tamen coram populo.*

Nota ex eodem Concilio in sequenti cap. 11. Ordines minores esse conferendos per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo magis expedire videatur. Quos omnes posse eodem die conferri habetur ex cap. 2. De eo qui ordinem furtiue suscipit: vbi glossa id ad verbum, *minores*, annotat: imo si sit consuetudo poterit prima tonsura simul dari cum minoribus Ordinibus, vt post Sylu. *Ordo, 2. quaest. 7. notat Armilla eodem verbo num 6. Non poterit autem Subdiaconatus sine dispensatione Papae, vt idem ex Innocen. & Hostiensis addunt: sicut nec duo Ordines sacri possunt sine eadem dispensatione simul conferri ex cap. *Literas, & ca. Dillectus, De temporibus ordin.* Quod si aliter fiat, ordinator suspenditur a collatione, & ordinatus ab executione Ordinum sic collatorum: idque donec Summus ipse Pontifex aliter disposuerit, vt ex eisdem cap. habetur. Neque in hac re possunt regulares obtendere sua privilegia & indulta: quoniam a Concil. Trident. in sequenti cap. 13. omnia reuocantur: nisi sint post idem Concilium renouata per Papam: qui dispensare potest in eo iure.*

Nota adhuc ex eodem Concilio in prius memorato cap. 11. non licere minoribus Ordinibus initiatum promouere ad sacros Ordines, nisi post annum a susceptione postremi gradus eorumdem minorum Ordinum: excepto casu necessitatis, aut Ecclesiae vtilitatis aliud exposcentis. Item ex memorato sequenti cap. 13. promotum ad Subdiaconatus Ordinem non permitti ad altiorum gradum ascendere: nisi per annum saltem sit in eo versatus, aut nisi aliud Episcopo videatur. Ac demum ex consequenti cap. 14. alium annum requiri, vt a Diaconatu possit quis promoueri ad Presbyteratum, nisi ob Ecclesiae vtilitatem & necessitatem aliud Episcopo videretur; vt in casu de quo postea num. 51. notab. tertio.

CAPVT VI.

De suscipientibus Sacramentum Ordinis.

SVMMARIVM.

- 29 Incapaces sunt omnino Sacramenti Ordinis tum nondum baptizati tum etiam feminae.
- 30 Quilibet masculus capax est eiusdem Sacramenti, infanti tamen, multi que alij non potest licite conferri.
- 31 Notanda de eodem infante, de impcd. memo Ecclesiastico, & de intentione necessaria.
- 32 Requisita ad Sacramentum hoc non tantum valde sed etiam licite suscipiendum.
- 33 De scientia requisita.
- 34 De titulo requisito.
- 35 De scrutinio seu examine praemittendo ordinationi.

Notan

REGINA
DE
PRAS
FORJ
E. V.